

DEVETA NEDJELJA KROZ GODINU – 29.05. 2016.

07:00 sati Rana župna misa

09:00 sati CIRKOVLJAN: + čl. ob. HEMAR JOSIP, PAVAO I JELENA

09:00 sati OTOK: KOČIŠ VALENT, MAGDALENA, EVA, JOSIP, ANTUN, KOŠAK FRANJO I ANASTAZIJA

10:30 sati Poldanja misa: *PINTARIĆ ALOJZije, + čl. ob. PINTARIĆ I MARKAČ,

*VUKOVIĆ PETAR, GORUPIĆ JELENA I č.s. MARTA, *MIŠIĆ IVAN

17:00 sati Koncert Puhačkog orkestra grada Preloga

30. ponedjeljak 07:00 sati *SOKOL ALOJZ i + čl. ob. SOKOL ČURAN, *MLINARIĆ ANTUN, SLAVA, STJEPAN I DRAGUTIN
18:00 sati ANDROČEC JASMINKA (II.)

31. utorak POHOD BLAŽENE DJEVICE MARIJE, blagdan

07:00 sati KOLAR IVAN, TEREZIJA, BERMANEC ČURĐICA

18:00 sati, Završetak svibanjskih pobožnosti

1. srijeda Sv. Justin, mučenik

07:00 sati PALFI FRANJO I MARIJA, + čl. ob. GOLOMBOŠ VINKA I TEREZIJE

2. četvrtak 07:00 sati PATAFTA VALENT I MARIJA, ŽEŽELJ MARIJA

18:00 sati Sv. misa: GLAVINA ANTUN, GOMBAR ROZALIJA, STJEPAN, FRANCISKA, VIKTORIJA I FRANJO, poslije mise euharistijsko klanjanje

3. petak PRESVETO SRCE ISUSOVО - SVETKOVINA

07:00 sati BELIĆ IVAN I KRISTIJAN

08:00 sati CIRKOVLJAN; + čl. ob. MIKEC LEONARDA I MARIJE

17:00 sati Krštenje: ČONKAŠ KAROLINA

18:00 sati OTOK - SRCE ISUSOVО +čl. ob. TOPLEK IVANA, + čl. ob. KOČIŠ VALENTEA i + čl. ob. KOŠAK

4. subota Bezgrešno Srce Blažene Djevice Marije, spomendan

07:00 sati *POTARIĆ JOSIP I + čl. ob. ŽIDOV, *BELIĆ FRANJO I + čl. ob. BELIĆ FRANJE I PAULINE, +čl. ob. BLAŽEKA FRANJE I I GABRIJELE,

16:30 sati Vjenčanje: HORVAT MARKO I ŠOŠTAREC MONIKA

DESETA NEDJELJA KROZ GODINU – 5.06. 2016.

07:00 sati Župna misa

09:00 sati Poldanjica: *MLINARIĆ JOSIP I MAGDALENA, MALTARIĆ IVAN, REŽEK ŠTEFANIJA, *MALEK FRANJO, VINKO I ANA I + čl. ob. PINTARIĆ

10:30 sati OTOK - PROŠTENJE SRCA ISUSOVA

TISAK: GK, Marija, Listić Sv. Jakoba,

OZIV: Sandro Horvatić i Viktorija Belić; Željko Glavina i Natalija Narandža; Ivan Verli i Tea Žeželj; Benjamin Mišić i Rahela Marđetko

Hodočašće u Udbinu, Zadar, Nin i župu Petrčane 25. i 26. lipnja.

Župni Caritas organizira hodočašće bolesnika i med. osoblja Majci Božjoj Bistričkoj 4.6., cijena 50 kuna.

Za jedno ili drugo hodočašće upišite se u sakristiji.

Ovaj tjedan je blagdan Srca Isusova ujedno i prvi petak, prilika za sv. ispovijed svakog dana.

Seminar studenata Škole kibernetike i sistemske terapije – od 3.6 do 5.6. u Prelugu.

9. nedjelja kroz godinu

Lístíć su. Jakoba

broj 673

29. svibnja 2016.

Pošto Isus dovrši sve svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum. Nekomu satniku bijaše bolestan sluga, samo što ne izdahnu, a bijaše mu veoma drag. Kad je satnik čuo za Isusa, posla k njemu starješine židovske možeći ga da dođe i ozdravi mu slugu. Kad oni dođoše Isusu, usrđno ga moljahu: »Dostojan je da mu to učiniš jer voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio.« Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući nadomak, posla satnik prijatelje s porukom: »Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj. Zato se i ne smatrah dostojnim doći k tebi. Nego – reci riječ da ozdravi sluga moj. Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod sobom vojnike pa reknem jednomu: 'Idi' – i ode, drugomu: 'Dodi' – i dođe, a sluzi svomu: 'Učini to' – i učini.« Čuvši to, zadivili se Isus pa se okrenu mnoštvu koje je išlo za njim i reče: »Kažem vam, ni u Izraelu ne nađoh tolike vjere.« Kad se oni koji su bili poslani vratiše kući, nađoše slugu zdrava.

Evangelje po Luki (Lk 7,1-10)

Nego samo reci riječ

Jedan čovjek koji je naučio zapovijedati uči se moliti; koji je naviknut na moć, uči se nemoći. On, rimski satnik, ima ozbiljni problem, situaciju u kojoj njegove zapovijedi i njegova moć nemaju nikakva učinka. Njegov je sluga bolestan, oduzet, boli ga. Boji se za njega. Riječi koje satnik izgovara iznenadile su i samoga Isusa: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izlječen će biti sluga moj." Tako vjere Isus, kako sam kaže, nije našao u cijelome Izraelu. Što je osobito u toj vjeri? Ponajprije priznanje da nije dovoljno dobar. U tome se času slomila sva dosadašnja satnikova životna koncepcija. Mnogo toga što mu je do tada bilo važno, sada se pokazuje nedovoljno važnim, nedostojnjim. Jedino što još uvijek vrijeđi, jest srce koje ima neograničeno povjerenje, srce koje izgovara te spasonosne riječi: "Samo reci riječ i izlječen će biti moj sluga."

Satnik se zacijelo podosta pomučio da bi došao do te vjere. Morao je prevladati mnoge zapreke. Zapreke koje su ležale u njemu samome, svoje etničko porijeklo, svoju nacionalnost, svoju pripadnost neprijateljskoj vojnoj sili, stranim okupatorima. Morao je smoći povjerenja u Božju silu, u snagu Boga kojega nije poznavao. Ono što je u ovome izvještaju upravo čudesno jest upravo činjenica da je mogao moliti Isusa za pomoć. Kad vjera progovara, padaju sve granice između gore i dolje, između moći i nemoći, između prijatelja i neprijatelja. Kad vjera progovara, i sam

Bog ruši granicu između sebe i čovjeka. Tada Bog želi doći k meni, pod moj krov, u moj dom. Vjerovati znači da Bog kod mene želi stanovati i da želi promijeniti moj život.

Nije ni slutio da će njegove riječi tisućljećima odzvanjati i u srcima bezbrojnih vjernika u crkvama svi kršćana.

Koliko puta sam izgovorio te riječi sam ili s drugima: "**Gospodine, nisam dostojan da unideš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja!**"

Jesam li imao raspoloženje duboke vjere i iskrene poniznosti poput ovoga vojnika?

Petar je u trenutku poniznosti govorio: "Idi od mene, grešan sam čovjek, Gospodine!" Satnik govorio u istom duhu. Uistinu veliki ljudi imaju skromno mišljenje o sebi.

"Ta i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa reknem jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dodi!' - i dođe, a sluzi svomu: 'Učini to' - i učini." Satnik izražava vjeru u Isusa kao Boga, Gospodara života i smrti, zdravlja i bolesti. Govori: ako ja, mali čovjek, imam pod sobom vojnike, zapovijedam im i oni me slušaju, koliko više se bolest mora pokoravati Isusu koji je apsolutni Gospodar svega. Pristupiti Isusu s takvom vjerom znači okusiti spasenje.

HOD ZA ŽIVOT i zloča medija

Svi koji su bili na subotnjem Hodu za život, potvrđit će da su sudjelovali na jednom od najljepših događaja u gradu u posljednje vrijeme. Tisuće ljudi, ponajviše mladih, nasmiješenih, dobro raspoloženih, srdačnih. Nije se moglo čuti ružne riječi niti vidjeti bilo kakvog vulgarnog natpisa. Može se reći da su okupljeni ljudi predstavljali sliku Hrvatske za kakvu oduvijek znamo da može biti, ali samo ju rijetko pokazujemo. Hod nam je dao optimizam da još uvijek postoji dovoljan broj ljudi koji tu sliku mogu pretvoriti u stvarnost, gradeći na dobrim temeljima, samo ako im se osiguraju normalni uvjeti.

Ova slika trebala je resiti medije koje su izvještavali o ovom događaju. No, mnogi vodeći mediji odlučili su dati posve drugačiju sliku, uvjereni da će odraditi još jednu klasičnu obmanu. Toliko očit kontrast između onoga što se dogodilo i onoga o čemu su izvjestili doista nas dovodi u nedoumicu koliko nas se smatra neinteligentnima. Istinu su izokrenuli na gotovo perverzan način.

Neobično se veća medijska pozornost posvećivala skupu od 300, nego hodu od 15.000 ljudi. Stavljali dvije aktivistkinje koje 95% ljudi iz te kolone nije niti vidjelo na naslovnice kao heroje, očita je i namjerna obманa. One, koje su tako „hrabro“ stale ispred majki s djecom u kolicima, prikazane su kao hrabri i beskompromisni borci. Borci protiv koga? Pa čak i onima koji nisu bili тамо, posve je jasno da ako dvije osobe zaustave 15 000 ljudi, da tada mora biti da su to naj-

pitomiji zamislivi ljudi. Da su u bilo kojem dijelu grada prepriječili put grupici od 5-6 ljudi, vjerojatno bi ih ti ljudi odgurnuli sa strane i dobacili nešto ružno. Zamislite da je netko tako zaustavio gay pride. Bi li i taj bio heroj ili primitivac?

Jedna od aktivistkinja, vjerojatno u nadi da će netko iz gomile nasrnuti na nju, vlastitim je riječima sažela svoje razočaranje reakcijom ljudi iz kolone, a iz njezinih se usta može mnogo toga iščitati o samoj viziji svijeta onih koji su hodali i onih koji su im se suprotstavili. „Oni su samo gledali kroz mene, pjevali su i to me jako nerviralo“. Vjerojatno je očekivala vulgarizam sličan onome koji je sama izvela. Ili njezini istomišljenici koji su dočekali kolonu na Strossmayerovom trgu. Agresivna skupina protivnika dočekala ih je bukom, vulgarnim gestama i prostačkim povicima. Iako je u koloni za život bio vrlo veliki broj djece u dobi od 6 mjeseci do 10 godina to ljudi sa druge strane nije nimalo smetalo da prostaklukom i vulgarnošću, a na kraju i agresivnošću iskažu protivljenje hodu za život. Sudionici „Hoda za život“ nazivani su talibima, čak i fašistima. I nitko za to nije kazneno prijavljen. Mediji su izvještavali o "sukobu prosvjednika i protuprosvjednika". A nije bilo sukoba, nego napada "protuprosvjednika". Dakle, nasilnom izljevu netolerancije u ime tolerancije, uskrata slobode u ime prava na slobodu. Nevjerojatno! Pravi način ponašanja boraca za „ljudskih prava“. Boraca koji bi uskratili prvo i temeljno pravo – pravo na život.

A da je život u Hrvatskoj doista žestoko ugrožen što je sad posve jasno vidljivo.